

"Danieren"
Nationalt og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.
udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Neb.

"Danieren" udkommer hver Tirsdag og Fredag
Pris pr. Margano.
De forenede Stater \$1.50. Ubladet \$2.00
Bladet udtales i Fortifik.

Bestilling, Betaling, Adressforandring og
andet angaaende Bladet adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Neb.

Redaktør: A. M. Andersen.
Alle Artikler til "Danieren" indsendes til:
Redaktionen, c/o Danieren, Blair, Neb.
af enhver Art, behøves adresseret:
A. M. Andersen, Blair, Neb.

Entered at Blair Postoffice as second
class matter.

Advertising Rates made known upon
application.

I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved
Redaktionen bedes man skrive til det Redige
Kontor. Studer det ikke gjalder, bedes
maa henvende sig til "Danieren's"
Kontor.

Naar Paaske kommer sig til Felt, der
adværes i Bladet, enten i et eller to
eller for at faa Oplysning om det adværes,
bedes De altid omtale, at De i Adværes-
menter i dette Blad. Det vil være til gen-
fældig Rætte.

Allerede har man hentydet til
nærværende Kongres som en Million
Dollars Kongres, og "Omaha Bee"
mener, at derfor det demokratifke
Repræsentanthus kan forlange den
ret meget mere, saa vil den snart
blive en \$2,000,000,000 Kongres.

Sukker-Truistens Sagfører siger,
at dersom Sjøfæreret-Dommer Gar-
lans Ansøgning blev gennemført,
saa vilde vore Fængsler snart blive
overfyldt. Vel, maatte det var der-
for, Mættallet af Rættens Medlem-
mer udvalte en forskellig Ansøgning,
mener en Kollega.

Den japaniske Statsmand, Grew
Osumai har iflg. T-e i "Spit",
med Henjyn til Korea sagt: "Vi be-
tragter Missionærernes Arbejde som
et stort Bærl, for hvilket vi maa take
dem. Og saa vil maa betragte
Koreanerne som vore Brødre, vi
Medfølelse og Venlighed for dem og
paa den Maade gøre dem til et
virkelig refindigt Folk."

Millionæren Edward Gines lag-
ger ikke Skjul paa, at han har ar-
bejdet for at faa Wm. Lorimer
valgt til Senator; men han har
gjort det af bare patriotiske Beveg-
grunde. Senator Penrose mener
ogsaa, at det var Patriotisme, der
drov Gines til at arbejde for Lori-
mers Valg. Vi skal ikke modsiges
denne Raarand, men blot udtale
Omfælt om at faa en god Definition
af Patriotisme. Goo kan be-
visse, at Truistene ikke er patriotifke!

Mr. S. Skov Nielsen, Forret-
ningsfører for Dan. Luth. Pub.
Hous, afrejste Søndag, den 16. ds.,
paa en Forretningsrejse til Dan-
mark. Den 20. afrejste han med
Oscar II fra New York. Paa Til-
bagevejen agter han at besøge
Vejsig i nogle af Samfundets Me-
nigheder i Wien.

Hans Adresse vil indtil omkring
ved Slutningen af August være:
Missionshotellet,
Løngangsvej,
København.

For det 13. almindelige ewange-
liff Lutheriske Fællesmøde i Upland,
Sverrig, fra 28 til 31. August (sefl-
agtig angivet i sidste Nr. til 13.
Aug.), er offentliggjort følgende
Program: Første Dags Aften by-
der Erkebiskop Ekmann og Dompro-
vost Lundström Bøllekommen, og de frem-
mede Kirkeamfundets Repræsentanter
hværes. — Næste Dag Gudstjeneste,
hvor Biskop Billing prædiker. Der-
næst Foredrag af Konfessorraad
Walther: Ingen personlig Kri-
stendom uden Kirke; Biskop Brun: Den
svenske Kirkes Virksomhed blandt
Finner og Lapper; Biskop Bergquist:
Arbejdet for en fri Kollektirke i
Norge. 3. Dag indledes med Gud-
stjeneste ved Geh. Oberkirchenrat
Gaaek og Past. Schaffner. Der

fortættedes med Foredrag af Kon-
fessorraad Gausleiter: Jesu Giff
i dens Betydning for Nutiden. —
Paa Mødets sidste Dag holdes der
Gudstjeneste ved Professorerne Al-
haus og Rudin og fortættedes af
Specialkonferencer. Der sluttes med
Gudstjenester ved Præsident Bez-
zel og Hofprædikatant Kundgren. —
Mødets Hovedledere er Prof. Zh-
mels, Leipzig, og Biskop v. Scheel,
Wismar.

**Mormonerne
Landsjægtfab.**

Mormonbladet "Vifuben" af 13.
ds. anfører nogle Bladudtalelser
angaaende et Anti-Mormon-Møde,
som holdtes i Koncertpalæet i Kø-
benhavn for en Tid siden.

Bladet anfører fra "Eftstraba-
det", "Socialdemokraten" og "Fol-
kets Avis".

Det er da godt, at man ikke
bespærrer at nøjes med de Uddrag
af Referater, som Mormonbladet
giver os.

"Kritikligt Dagblad" og andre
Blade leverede ogsaa Referat fra
Mødet i Koncertpalæet, og de var
i hvert Fald enige om, at de Ve-
viser, som Past. Thorsen og Dr.
Freece havde benyttet, og som de
fremlagde i det nedenfor omtalte
Eftermøde, var agte, saa de for
ikke med Snak.

Mødet i Koncertpalæet stod, saa
vidt vi skønnede, i en vis Forbin-
delse med, hvad vi ganske fort med-
delte i Nr. 54 om Kampen mod
Mormonerne derhjemme.

Men hvad der særlig interesse-
rer os her, det er det Bevis — eller
Kampmateriale, Mormonerne har
gredet til.

"Sig mig, hvem du omgaaes, saa
skal jeg sige dig, hvem du er."

Mormonerne forbyder sig med
denne kristendomsøvrernde Vla-
des Referater, og saa tilføjer "Vi-
fuben": "Presen synes imidlertid
at have været enig om Freece's Ra-
ar."

Dersom Bladet havde tagt
Smudspressen i Stedet for
"Presen", saa havde det maatte
passet.

Men skikkelige Blade, som vi
læser, var netop enige om det mod-
fattede.

Men vi skal hidrætte enkelte
Brudstykke af det, som "Vifuben"
benytter, saa kan vore Læsere se,
hvilkken Land der gaar igennem det,
og derfra dømme om Mormonernes
Landsjægtfab.

"Eftstrabalet": "Man begyndte
altsaa straks at glæde sig, de inti-
mere hellige Møder er altid de
morsomste."

"Man ser, at en A. N. W.
Hjerne fra Amerika (Det er Dr.
Freece, her hentes det) i sin Kon-
struktion ikke er væsentlig (formo-
dentlig er her udeladt Ordet for-
skellig) fra dem, vi kender gennem
f. Eks. Olfert Richards Logik! —
Han selv saa meget skuffet ud, da
hans Slutningsstrid: Hvad vil
den danske Negering gøre? ikke,
saalede som han nu i Marerætte
har været vant til det i England,
blev bevaret med et: Afkaffe Køns-
driften ved Lov!"

"Socialdemokraten":

"Mormonerne forbyder sig
bragt (i Eftermødet i den lille Sal),
gred et Par Gange de danske Præ-
diker i Løgn og Pørfidi og satte Dr.
Freece til Vægs. Diskussion blev
til Riber saa voldsom, at Parterne
var ved at ryge i Lotterne paa
hinanden."

uden at Presen, der
skulde dømme Parterne imellem,
formaade at afgøre, om Mormone-
ne, som Dr. Freece siger, er For-
brydere eller blot nogle Spekulan-
ter i Religiositet."

"Folkets Avis":

"Red 11-Tiden sluttede det luf-
fede Møde, og Presens Repræsen-
tanter, der var Dommere i Strid-
den, var alle enige om, at Mor-
monerne var de fejrende, og at Mø-
det var et Nederlag for de lumre
Missionerfol."

De anførte Brudstykke er Mund-
smag af det Materiale, som Mor-
monbladet forsvare sin Sælt med.

Det er kun to Ting, vi her vil
hæde, — det ene er, at Presens
Repræsentanter langt fra var enige
om, at Mormonerne gik af med
Sejren. Ikke alene Kritikligt Dag-

blad men ogsaa et Blad som f.
Eks. "Zjllands-Vosten" var af mod-
fælt Mening.

Det andet er, at Mormonerne
ved at forbyde sig med Smuds-
pressen og den kristendomsfejrende
Presse har konfateret sit Lands-
slægtfab.

Mormonerne har i de senere Aar
sagt at havde deres Agtelse ved
Siden af kristne Samfund, og de
gør Krav paa, at vi skal agte dem
som et fritrit Samfund.

Men vil de vinde vor Agtelse,
saa maa de ikke alene søge at be-
visse, at der ikke nu mere indgaaes
polynomifke Egetfaber iblandt dem,
men de maa komme rent ud med
Sproget og for dem me de Læ-
re, som de tidligere har prakti-
iseret, og som de vilde prakti-
isere endnu, om ikke U. S. Lov
forbød dem det.

De maa i det hele taget tage
Afstand fra Smudset og Snavset.

De kan bruge Smudspressen til
at tale haant om Jndre Mission og
A. N. W. i Danmark; men de
skal vide, at derved røber de blot
deres Landslægtfab og igner end
dabere i rettanfende Menneskers
Agtelse.

Jndre Mission og Kritikligt For-
ening for unge Mand i Danmark
har gjort og gør en Gerning, som
— trods den vantro Presse — har
rettanfende Menneskers Agtelse.

Denne Agtelse kan hverken Mor-
monerne eller den med dem gands-
beslægtede Presse berøve dem.

Gary Judiana.

En moderne Vidunderby.

For fem Aar siden var Egner,
hvor Michiganiens Sydvids be-
rører Indianas Rigt, en øde Stræf-
ning af kistende Sandduner og for-
strøbet Egetrat — ligeaa øde og
tilfældelade, lige saa unyttig som
Sibiriens Stepper. Saa kom "United
States Steel Corporation" med sin
Million-Kapital og sin Hær af In-
geniører og Arbejdere.

Disse Mand udførte et Herku-
les-Arbejde. De bortlejede en Flod,
fluttede 200 Mil af Jernbaneop,
udgravede en Savn, ryddede en Stov
og belagde Hundrede af Acres af
den nøgne Sand med et lag Frugt-
bar Muldjord. De anlagde 20 Mil
af brolagte Gader og Cement For-
tougve, byggede Arbejderhjem i Hun-
dredvis og fornyede disse med Gas,
elektrif Lyg og et fortrinligt Klo-
afsystem.

Længs med Stranden anlagdes
en 10 Mil lang Stæde af Smelteov-
ne, Støberier og Værksteder. Disse
har alt længe været i fuld Gang,
og de mange Arbejderboliger er for-
længt optagne, saa der stæde maa
bygges flere. Da jeg forleden pas-
serede igennem Byen, saas Guse i
Snelevis under Opførelse.

Det er imidlertid ikke blot for
sin hurtige Fremvækt og sit moderne
Præg, at Gary er mærkligt. Det
mærkelige af alt er dens Skole-
system.

Allerede medens det første store
Arbejde med Byens Anlæggelse stod
paa, som der en ung Lærer ved
Navn Wm. A. Wirt til Stede. Han
kom til at tale med en af de leden-
de Ingeniører, Arthur P. Melton,
og i Samtalens Løb udviklede han
for denne nogle saa nye og mærkel-
ige Ideer angaaende Børneundervis-
ning, at han blev opfordret til at
fremlægge dem for Skoleaadet.

Det første til, at Mr. Wirt blev
anført som Skoleintendent og
givet Anledning til at realisere sine
Ideer. Følgen er, at man den Dag
i Dag har et mere fremfremdet Skole-
system i Gary end maatte i nogen
anden By i Verden.

Mr. Wirt holder for, at man for
at holde Børnenes Interesse og saa
dem til at blive i Skolen, til de op-
naar et tilfredsstillende Udbytte, maa
byde den enkelte det, som han eller
sin netop er anlagt for. Derfor
findes der i hans Skoler ingen
fast organiserede Klasser, men den
enkelte gives Anledning til at gaa
frem, som han kan bedst.

Et andet Grundprincip er, at Sko-
len bør ikke staa ledig 3 Maanedere
af Aaret, og de halve Timer hver
Dag. Den bør udnyttes som en-
hver anden Dag i d. Ved
nemstjærelse af dette Princip opnaar
han ikke alene at give den enkelte

Eleve større Anledning til Fremgang,
men ved Afpeksling mellem de for-
fællige Virksomheder bliver det mul-
ligt at rumme et meget større Antal
Børn i en given Vogning.

Til en Skole efter Mr. Wirts
Plan hører imidlertid meget mere,
end man er vant til at tænke sig i
Forbindelse med en Skole. I "Eme-
rison School" i Gary findes saale-
des fuldstændige Værksteder, hvor de
forskellige Haandværk kan læres,
et Trufferi, hvor alle Skolebørn
Trykflager laves af selve Eleverne,
en Andels-Butik, hvor Skolemateri-
el m. m. forhandles, og en Bank,
der modtager og udbetaler Penge
som en anden Bank — alt sammen
drevet af Skolens Elever under
Lærernes Ledelse.

Det er en hel ny "Børneverden".
Mr. Wirt er ved at fremstille, og
det vil være vel værd at lægge Mær-
ke til, hvad der kommer ud af hans
Forsøg.

S. Skov Nielsen.
New York, 20. Juli, 1911.

Vogannmeldelse m. m.

Trinitatis Seminarium 1886—
1911. Den første danske Præste-
skole i Amerika. Kem og type Aar.
Et Bidrag til den lutheriske Kirkes
og det danske Folks Historie i Ame-
rika. Af P. S. Vig, Forhandler for
Trinitatis Seminarium, Blair, Neb.,
Danish Luth. Publ. House, 1911.

Saalede læses paa Titellbladet
af et Festskrift, som udkom i For-
bindelse med vor Skoles Jubileum,
der nemlig er holdt i Blair, Neb.
Vogen er et lille Pragt værk paa
44 Sider, Glanspapir, mange Bil-
leder, blaat Omslag med Silke-
inore osv., osv. Skriftet giver en
klar Oversigt over det Arbejde,
som en Skole af vore Landsmænd
har øvet i Amerika for at opbyg-
ge Skoleagen i den lutheriske Kir-
ke blandt den dansk amerikanse
Slægt. Den koster 50 Cents og
saas hos Prof. C. A. Hansen, Blair,
Neb. Hvert Hjem bør eje et
Eksemplar af denne Bog.

Past. Vig kalder Trinitatis Se-
minarium et "Greminde for dan-
ske Kristne i Amerika", og han ef-
terviser, at Skolen har kostet Sam-
fundet ca. 54,000 Dollars, og at
denne Sum er jamlet blandt en fir-
kelig Befolkning, hvoraf kun de
færrreste kan kaldes velhavende.

Da jeg herte, at Pastor Vig
skulde skrive dette Festskrift, sit jeg
mine egne Tanker derom. Jeg vid-
ste nok, at der vilde komme et dug-
tigt Skrift fra hans Haand; men
jeg tænkte paa, at han i en halv
Snes Aar af Skolens første Til-
værelse tilhørte det andet danske
Kirkesamfund, og at han saalede
let vilde komme til at se paa dette
Skolearbejde gennem "den danske
Kirkes" Briller, der som bekendt
er stærkt farvede, og at hans Frem-
stilling let vilde faa et Anstrøg
deraf.

Men den Befymring kunde jeg
have sparet mig. Nu er jeg glad
ved, at Past. Vig blev Skriftets
Forfatter; thi saa vidt, jeg kan
se, har han som en, der ser stod
uden for dette Skolearbejde, men
nu staa midt inde i det som For-
handler for Skolens teologiske Af-
deling, bedre end nogen anden væ-
ret i Stand til at tage det rette
Besik og skrive ovenrømmende
med Virkeligheden baade om For-
tid og Nutid.

Vor fem og type Aar gamle Sko-
le er et Mindesmærke, som lofter
baade Tal og Spørgsmaal
frem. I det hundrede Aart Aar-
hundrede har Gud ladet et Arbej-
de blive udført blandt vort Folk
i Amerika, det bærer Skolen Vid-
ne om. Der blev lagt Grund med
bange Aar, men Herren lod det
lykkes; den lille Spire er bleven en
anseelig Plante. "Hader og Møder
forlod os, men Herren tog os op."
Der ligger Tro, Ven, Arbejde og
Offervillighed bag ved det Mindes-
mærke, som Trinitatis Seminarium
danner paa Bakkekammen Vest for
Blair. Lad alt dette kalde Tællen
frem!

Men nu ligger denne Præsteskole
med sin forberedende Afdeling og
sit "College" der som et Arbejds-
stykke til den opvoksende dansk amerikanse
Slægt. De bedste og stærkeste Dage
er vundne for en god Del af dem,

der har bygget og opholdt Skolen.
Nogle af dem er allerede under
Vuld. Past. Vig nævner nogle:
P. C. T. Runk, Niels Jørgen Ve-
terien og Marcus Veef. Jeg kunde
føje følgende to Præsters Navne
til: M. C. S. Robe og Laurits
Mathiasen.

Past. Robe var med i Skole-
arbejdet fra Begyndelse og viste
det megen Interesse. Han deltog
i Skolens Indvielse d. 21. Okto-
ber 1886 og gjorde ved den Lejlig-
hed opmærksom paa, at den lille
Skole paa 28 Mennesker ved Mødet
i Omaha to Aar før var nu bleven
til en anseelig Foramling.

Past. Mathiasen, der aldrig selv
havde gaaet paa nogen anden Skole
end en Almueskole i Danmark, var
en varm Ven af vor Skole. Da
han fik hør sin Del i det ofte utaf-
nemmelige Arbejde at indsamle Læ-
rerløn, men han gjorde det og an-
det med Glæde og med det for
ham ejendommelige jodfke Smil
— selv om Skuffelser og saa nok
kunde bringe Taarer i hans Øjne.
Og en af Studenterne fortalte mig
i sin Tid, at hvor de end kunde
komme i Skolens Omegn, intet
Sted var dem kærere end Council
Bluffs og et Vejsig hos Mathiasen.
Han kunde vise dem saa megen
Interesse og Fortaalte, at de drog
sig til ham, og han kunde sige
til dem: "Vare dog alle 3 unge
Studenter nu maa blive meget be-
dre og dygtigere Præster, end vi
gamle har været."

Andre kunde nævnes, men jeg
maa ikke fortætte i den Skure.
Men vil nu den opvoksende Slægt
naare godt med dette Bund, den
Skole, Fortiden testamenterer den
til! Ja, det kan ingen vide. Frem-
tiden maa bevare og saa dette
Spørgsmaal: men lade være med
at spørge kan jeg ikke.

Der staa om Israel i Dommer-
tidens, at det tjente Jehova, me-
dens de gamle, der havde set Her-
rens store Gerninger, levede; men
da Tøden havde bortrevet de gamle,
og gjorde Israel det onde for Her-
rens Øjne". De tog ikke Arven op-
men da bredte efter Baalerne i:
Afguderne.

"Historien gaar Arestgang,"
hedder det. Sid det ikke skulde træf-
fe ind her, men at de unge maatte
ville fortætte paa rette Vis det
Arbejde, som Rådningmændene af-
leverede til dem.

Naar I faar harvet, hvad de har
Væstet, da faar I at vide,
Hvad de har døjet."

"Hav Salt i eder selv, og hold
Fred med hverandre". Var paa
Vagt over for alt det, som vil tage
Saltet fra eder og lede eder til at
fætte Arven over Styr.

Ivar Marius Hansen.

**"Stal jeg drive Mission?
Ja eller Nej?"**

Efterfølgende er et Udtoq af det
sidste Kapitel af et lille Skrift med
ovenstaaende Titel, som jeg hermed
gerne vil anbefale til vort Folk.
Det kan saas fra vort Forlagshus,
Dan. Luth. Publ. House.

Saalede skal jeg høre mig ad
med at drive Mission? Stal jeg
lade alting staa eller ligge og saa
drage ud til Hedningerne? Jeg
hværes: Ja, under visse Omstændig-
heder! "Gaar ud i al Verden!" dis-
se Ord talte vor Herre Jesus Kri-
stus ikke til alle sine daværende Di-
ciple, men kun til sine Apostle, og
det var derfor heller ikke alle hans
daværende Disciple, der drog ud
sine Missionærer, men kun Apost-
lene og de, der sølte sig kaldede
dertil.

Dette maa vi ogsaa i vore Dage
mærke os. Følger du i dit Hjerte
Raldet til at blive Missionær, da
raadfar dig ikke med Rød og Blod,
men med Herren! Følger du derimod
intet Rald dertil, men tværtimod er
overbevist om, at Herren ikke vil
have dig ud i denne Gerning, da
bliv du kun rolig hjemme — men
driv Mission alligevel.

Saalede skal jeg gøre dette?
Iværger du. Jeg hværes: Paa to
Maader — ved at give og ved at
bede. "Giver!" Hvor ofte kan man
ikke høre denne Opfordring ved
Missionærerne. Missionen koster
Penge, Missionsfællaberne trænger
til mange Penge. De maa stadiq

bede om Penge. Vor Herre Kristus
er en underlig Konge: han er ri-
gere end alle, han hører Søbet
og Guldet til, — men her paa Jor-
den er han endnu bestandig fattig,
han lever mest af Almiser. O, give!
Men Penge er ikke Godebønnen;
man kan ikke med Penge købe en
eneite rigtig Missionær, heller ikke
et eneste Missionsresultat. Lad Pen-
gene nok faa meget regere Verden
— Guds Rige regerer de ikke. Me-
get vigtigere end at give er det at
bede for Missionen. Ved om nye
Missionærer og bed for dem, som
allerede staa i Arbejdet! Herren
siger: "Veder Hjstens Herre, at han
udvæbder Arbejdere til sin Øst",
og "Veder, saa skal der gives øder".
Paulus opfordrer atter og atter de
troende til at bede for ham. "En
retfærdig Ven formaar meget, naar
den er alvorlig".

Der bliver bedet alt for lidt for
Missionen.

Svad er vel lettere: at give til
Missionen eller at bede for den?
At give er lettere, end at bede. Ikke
enhver Giver beder for Missionen,
men enhver, som virkelig beder for
den, vil ogsaa give til den.

Var at bede for denne store Sag,
og du vil ogsaa lære at give til den.
For at du kan drive Mission her-
hjemme, er det nødvendigt, at
du sender Missionen. En stor Del af
den Mangel paa Deltagelse, som
Missionærerne hos de Kristne,
skuldes Hvinden om den. Vejsig
derfor flittig Missionstimer, køb
Missionærskrift og hold et Missions-
blad! ("Kirke og Folk", som redige-
res af Pastor A. Hansen, Minneap-
olis, Minn., anbefales). Hvorledes
kan du have Aersighed til en Mis-
sion, dersom du intet ved om den?
Med Nette hedder det: Svad jeg
ikke ved, gør mig ikke led". Var at
kende Missionen, dens Lande og
Folket, dens Arbejdere og Re-
sultater — og du vil blive varm
for Sagen. Er du da selv bleven
varm, vil du ogsaa søge at opvarme
andre. Du vil tale om Missionen;
thi af Hjertets Overflodighed taler
Munden". Naar Mennesker kommer
sammen, ved de ofte ikke, hvad de
skal tale om, og de taler saa om
Vejr og Wind. Se, Missionen er et
interessant Samtaleemne for troen-
de Mennesker.

Svovfor drives der saa lidt Mis-
sion? Svovfor mangler det saa man-
ge Steder paa Interesse, paa Gæber
og paa Ven for Missionen? Dy-
best jet fordi der fattes Tro, der
fattes Kristne! Man bilder sig ind,
at man tror, men i Virkeligheden
tror man ikke. Det er kun en ind-
bildt Tro. Sand Tro viser sig og
maa vise sig i Aersighed til Frelse-
ren, i Lydighed med hans Ord, i det
foreliggende Tilfælde, i Lydighed
med hans Missionsbefaling. Giffter
man sin Frelser, saa vil man ikke
søge Udflugter, saa finder man ikke
paa Undskyldninger, men saa træn-
der ens Bejrte for ham, som har
triflet Missionen, og saa driver man
Mission i hans Navn. Man ved,
hvad man har Missionen at talke
for, og man taler for den. Man
ved, hvad man har i sin Frelser, i
sin Kristendom, man har erfaret
dens Velsignelse, og saa følger man
lig drøven til at bringe det glade
Budskab om Frelsen i Kristus ud
til dem, som endnu sidder i Mælet
og Dødens Stogger. Har du været
lyg, og har en bestemt Medicin hjul-
pet dig, vil du da ikke anbefale den
til dem, der lider af samme Syg-
dom? Ja, det vil du gøre, dersom
du da ikke har en Sten men et Hjerte
i Brystet. Naar da Jesu Kristi
Blod ved Troen paa den eneste Frel-
ser har friet dig fra den kræftfæll-
ge Sygdom, vil du da ikke love og
af prise dette Blod eller hjælpe til,
at dets Pris kan blive baaret til
Verdens Ender? — har du endnu
ikke erfaret dette Blods Velsignelse,
eller med andre Ord: har du endnu
ikke den levende Tro, som tager Je-
sus og al hans frelsende Naade i
Favn, saa bed om denne Tro. Det
vil du gøre, som snister at eje den,
og du skal viselig ogsaa faa den.
Har du faaet den, saa skal alt an-
det nok komme i Lave. Saa vil det
ikke være vanifæligt for dig at af-
gøre, om du skal drive Mission eller
ej. Da vil du fuld af Glæde hværes:
"Ja, jeg vil det, fordi Jesus vil det.
Jeg maa gøre det thi Kristi Aersig-
hed tvinger mig, og jeg kan det og-